

РЕШЕНИЕ

№ 28

гр. Тутракан, 14.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТУТРАКАН в публично заседание на осемнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Огнян К. Маладжиков

при участието на секретаря Светлана Н. Генчева Гвоздейкова
в присъствието на прокурора П. Г. А.
като разгледа докладваното от Огнян К. Маладжиков Гражданско дело №
20223430100411 по описа за 2022 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл. 132, ал. 1, т. 2 от Семейния кодекс за лишаване от родителски права.

Делото е образувано по редовна и допустима искова молба с вх.№ 3523/05.09.2022 на Д. Ю. И. с ЕГН *****, допълнена с друга искова молба – вх.№ 3924/30.09.2022 г., против Н. Г. Р. с ЕГН *****.

Предметът на делото касае искане за лишаване от родителски права на ответницата спрямо децата на страните – Д. Д. И. с ЕГН ***** и Д. Д. И. с ЕГН *****, предоставяне на бащата да упражнява родителските права над децата, определяне на тяхното местожеване при него, определяне на режима на лични отношения с майката, осъждането на последната да плаща издръжка на децата, включително за минало време.

Тутраканският районен съд е родово и местно компетентен да разгледа делото на основание чл. 133, ал. 1 от Семейния кодекс, тъй като настоящите адреси на малолетните Д. и Д. Д. И. са в гр. Тутракан.

Д. И. съобщава на съда, че няма граждански брак с Н. Р., която от 4 години отсъства от семейното жилище, избягала е, намира се в *** и нито помага в грижите за децата, нито изпраща пари. Изтъква, че той се грижи за синовете си и те редовно ходят на училище. Иска майката да бъде лишена от родителските права над двете им общи деца.

В допълнителната искова молба, с помощта на процесуален

представител адвокат, Д. И. излага, че с Н. Р. са живели на семейни начала в периода 2008-2018 г. В края на 2018 г. тя е заминала да работи в *** с негово съгласие. Признава, че скоро след заминаването си тя е изпратила на два пъти пари – 40 лева и 90 лева. След изпращането на втората сума тя спряла да търси децата по телефона и социалните мрежи. Няколко месеца по-късно Н. Р. се върнала в *** и остана в *** за около 20 дни, за снабдяване с документи. Ищецът я помолил да остане, защото деца много се разстроили от заминаването ѝ в чужбина. Тя обаче му заявила, че няма да остане в страната, но не го уведомила кога ще отпътува. Един ден просто оставила двете им деца пред кафене „Х.“ в ***, което се намира в близост до жилището им, и заминала нанякъде. Двете деца споделили, че преди да отпътува, майка им им е дала по 20 лева. От заминаването ѝ в началото на 2019 г. до настоящия момент, ответницата не поддържа никаква връзка – нито с Д. И., твърди той, нито с двете им деца. Не звъни по телефона, не изпраща никакви средства за издръжка на децата, нито подаръци, нито каквито и да било вещи, необходими за тяхното отглеждане. Ищецът твърди, че от заминаването на ответницата всички грижи по отглеждането и възпитанието на детето са поети от него, с финансовата помощ на неговия брат. Двете деца са ученици в училище „Й. Й.“ в ***, като Д. е ученик в шести клас, а Д. в четвърти. Д. И. споделя, че няма постоянна работа. Работи на надник, извършва различни услуги на съграждани срещу заплащане. От Дирекция „Социално подпомагане“ гр. Тутракан не получава детски помощи, тъй като майката не е в страната и без нея не може да подаде необходимите заявления, а и до настоящия момент не е решен въпросът с упражняването на родителските права. Изтъква за себе си, че е отговорен родител и е създал необходимите битови условия в общинското жилище, където живее, за отглеждането на децата. Двамата му сина са привързани към него, докато за майката твърди, че наскоро големият син Д. я е потърсил във Фейсбук, писал ѝ, но тя му отговорила да него търси и че нямала нищо общо с него и брат му. От общи познати на ищеца, които живеят в ***, разбрал, че Н. Р. живее на семейни начала с друг мъж и от връзката си с него има едно дете и очаква второ.

Ищецът моли съда, да постанови решение, с което :

- да се лиши от родителски права майката Н. Г. Р. по отношение на двете ѝ малолетни деца Д. Д. И. и Д. Д. И., поради трайно неполагане на грижи за тях и недаване на издръжка за периода от януари 2019 г. до настоящия момент;
- упражняването на родителските права да бъде предоставено на ищеца Д. Ю. И., като при него бъде определено местоживеенето на децата;
- на ответницата да бъде определен режим на лични контакти с децата: всяка първа и трета събота и неделя, от 10,00 часа в събота, до 18,00 часа в неделя;
- да осъди ответницата, считано от датата на завеждане на исковата молба 05.09.2022 г., да заплаща за всяко едно от децата месечна издръжка в размер на 250 лева, платима чрез него – бащата, до 10-то число на месеца, за който се дължи издръжката, ведно със законната лихва за всяко просрочено

плащане, до настъпване на обстоятелство, изменящо или изключващо плащането;

- да осъди ответницата да заплати за всяко едно от децата, чрез техния баща и законен представител, издръжка за минало време – за периода от една година преди предявяване на иска, в размер на 3000 лв., ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на иска, до окончателното плащане.

- претендира разноски

Н. Р., понеже не може да бъде открита, се представлява от назначен от съда особен представител адвокат, който намира исковете за допустими, но частично неоснователни. Счита, че искът по чл. 132, ал. 1, т. 2 от СК за лишаването от родителски права е крайна мярка и санкция за пълно и трайно неизпълнение на родителските задължения от страна на родителя по отношение на собственото му дете. Изтъква, че по делото има данни, че майката не полага грижи и не изплаща издръжка, но все още няма достатъчно доказателства, които в своята съвкупност по несъмнен начин да установят поведение на ответницата, което да бъде санкционирано с най-тежката мярка – лишаването ѝ от родителски права. Намира иска по чл. 127, ал. 2 от СК относно определяне местоживеенето на децата, упражняването на родителските права и личните отношения за основателен, но относно издръжката на децата – за частично основателен, тъй като сумата от 250 лева месечно на дете е прекомерна, предвид твърдението на ищеца, че ответницата е с две малолетни деца, като от това следва че тя осигурява издръжка в полза на други свои низходящи. Що се отнася до нуждите на децата Д. и Д. особеният представител счита, че освен присъщите за възрастта си нужди от храна, облекло, няма данни за заболяване, от което те да страдат и да обуславя наличие на специфични потребности и нужди. Излага становище, че съдът следва да присъди издръжка за децата в размер, равен на минималния дължим такъв, съобразно Конвенцията за правата на детето, предлагайки размерът да бъде около 200 лева месечно. По иска за издръжка за минало време, счита същия за основателен, ако действително по делото няма данни за изплащане на издръжка за минало време от страна на майката, но прекомерен. Набляга, че обстоятелствата, имащи значение при определяне размера на дължимата издръжка, са потребностите на децата и от друга страна, възможностите на родителите. Предвид липсата на доказателства за доходите на майката и признанието на ищеца, че тя се грижи и за още две малолетни деца, моли съда да го определи към минималния размер за периода септември 2021- септември 2022.

Дирекция „Социално подпомагане“ – Тутракан е депозирала социален доклад, в който, освен да преповтори твърденията на ищеца, излага, че здравословното състояние на децата е добро, нямат хронични заболявания, имат личен лекар в гр. Тутракан. Потвърждава се, че основни грижи за тях полага баща им. Осигурени са ежедневните им потребности от дрехи, обувки, джобни пари за училище, учебници, помагала и пособия за училище. Жилището, което обитават с бащата, е общинско и за него плащат наем от 38 лева месечно. Представлява апартамент с една голяма стая, кухня, коридор,

санитарен възел и тераса. Стаите са обзаведени с нужните вещи и мебели. Хигиенните условия са задоволителни. За децата има условия за учене и почивка. За тях не се отпускат месечни помощи по чл. 7 от ЗСПД, тъй като не е уредено упражняването на родителските права по съдебен ред. В хода на социалното проучване е разговаряно с учителките на децата, които казват, че бащата се интересува от техния успех и посещава редовно родителските срещи. Миналата година майката е пратила на една от учителките 100 лева за екскурзия и джобни на Д. Децата са силно привързани към баща си, като и двете момчета изпитват неодобрение и тъга, че майка им ги е изоставила и не се интересува от тях.

Районна прокуратура Силистра, чрез Териториално отделение Тутракан, не взема писмено становище.

В съдебно заседание страните поддържат становищата си. Прокурорът счита исквете за основателни.

След преценка на събраните доказателства в контекста на наведените твърдения и отчитайки разпоредбите на закона, Тутраканският районен съд намира от фактическа и правна страна следното:

Молбата за лишаване от родителски права е с правна квалификация по чл. 132, ал. 1, т. 2 от СК и при уважаването ѝ влече след себе си последиците по чл. 134, т. 1 и т. 2 от СК – съдът определя издръжката на децата и мерките относно личните отношения между тях и родителя; кумулативно предявен е иск за издръжка за минало време по чл. 149 СК, а именно за периода от 05.09.2021 до 04.09.2022 г.

По делото съдът следи служебно за най-добрия интерес на децата.

По-голямото дете Д., изслушан в присъствието на педагог от ДСП-Тутракан, споделя, че последно е видял майка си есента на 2022, когато тя е дошла в Тутракан. Обещала им, че повече няма да заминава, но се отметнала. Помни, че към 2018 година е заминала за първи път за по-дълго време, отишла в *** През 2019 г. си е дошла за кратко, била е бременна. След това ѝ заминаване му се е обадила 1-2 пъти, после пак не са се чували. Детето има телефон, през който говори с майка си, не често. При последното ѝ идване в Тутракан е оставила по 20 лева на него и брат му. Знае, че откакто майка му е заминала, не им е пращала пари или подаръци. За него и брат му се грижи баща им, който не работи на трудов договор. С пари им помага чичо им, който е в Испания. Д. съобщава на съда, че майка му знае за делото и за какво е то, той ѝ е казал, че на 18.01.2023 г. има заседание.

Бащата Д. И. не може да изложи в детайлна хронология как са се развили отношенията в семейството му във връзка със заминаването на ответницата в *** и след това. Разказът му е хаотичен, но все пак в общи линии съвпада с това, което неговият процесуален представител е успял да синтезира в допълнителната искова молба.

Свидетелите Е. М. – домоуправител на блока, в който живеят бащата и децата, Е. Д. – съседка в блока, бивша учител по математика, и С. И. – далечна братовчедка на Д. И., са последователни и еднопосочни в своите показания,

без противоречия относно въпросите, кой се грижи за децата, присъства ли майката в семейството или в живота на децата, справя ли се бащата с отглеждането на синовете и т.н. Техните показания потвърждават изложеното в исковата молба, че откакто преди няколко години ответницата е напуснала семейството, не са я виждали да си идва и да полага грижи за тях, а заради наблюдаваните трудностите, които има бащата от финансово естество, и от чутото от него, правят извод, че майката не изпраща средства за подпомагане на децата си. Всъщност, по въпроса дали праща средства и колко, доказателствената тежест е на ответницата, но доказателства в тази насока не се събраха, освен признанията на децата и баща им за символични суми, дадени като подарък, при редките ѝ посещения в Тутракан.

Отговорното полагане на грижи за децата от страна на баща им се доказва и от писмените доказателства, едно от които е във връзка с наложило се в средата на декември 2022 г. провеждане на лечение на малкия син в хирургията на тутраканската болница, за което оперативно лечение бащата е осигурил средствата за „Дисекторна УЗ ножица безжична“ на стойност 365 лева.

Съдът приема за доказани твърденията на Д. И. за полаганите от него грижи за двете деца и че майка им ги е напуснала през 2018 г., както и че даваните от нея средства за издръжка на децата и контактите между нея и тях от началото на 2019 г. до настоящия момент са символични и спорадични. Тоест, тя без основателна причина трайно не полага грижи за двете си деца Д. и Д. и не им дава издръжка. На основание чл. 132, ал. 1, т. 2 от СК следва да бъде лишена от родителски права спрямо тях.

Съдът приема за подходящ режима на лични контакти, предложен от ищеца: всяка първа и трета събота и неделя от месеца, от 10,00 часа в събота до 18,00 часа в неделя.

За размера на издръжката от значение е с какви доходи разполага лишеният от родителски права родител, както и ищецът. Няма доказателства за доходите на майката. От служебната справка в НБД „Население“ става ясно, че тя е родител на още едно дете - С., който факт се потвърждава и сина ѝ Д. Тази доказателствена необезпеченост не дава възможност на съда да присъди искания от ищеца размер на издръжката за двете деца, въпреки че възрастта им и обичайните нужди изискват именно по 250 лева на месец за всеки от тях. Все пак издръжката не може да е под минимума по чл. 142, ал. 2 от СК. Съобразявайки последния актуален размер, съдът намира, че възражението на особеният представител е основателно и издръжката – текуща и за минало време следва да бъде присъдена в размер по 200 лева на месец. Тоест, за периода от 05.09.2021 до 04.09.2022 ответницата следва да бъде осъдена да плати по 2400 лева на всяко от двете деца, чрез неговия баща, а от 05.09.2022 г. насетне – по 200 лева на месец. За разликата над присъдените размери на издръжката до претендираните искът следва да се отхвърли.

На основание чл. 242, ал. 1 от ГПК следва да се постанови предварително изпълнение на решението в частта за присъдената издръжка.

При изпълнение на решението за издръжката, плащането ѝ следва да се съобрази с издадения изпълнителен лист № 2/10.01.2023 г. за привременната издръжка, присъдена с Определение № 436/13.12.2022 г. по делото, така че да не се получи двойно плащане за едни и същи периоди.

Съдът е сезиран с искане да се предоставят родителските права на бащата и да се определи местоживеенето на децата при него, което искане попада в обхвата на чл. 127, ал. 2 от СК. По принцип то е излишно, тъй като с лишаването от родителски права на единия родител, не е необходимо съдът изрично да постановява, че другият родител ще упражнява тези права, тъй като разпоредбите на чл. 125 и чл. 126 от СК остават незасегнати по отношение на него. Той просто не трябва да се съобразява с чл. 123, ал. 1, изр. 2 и ал. 2 от СК и да уведомява или да иска съгласието на лишения от родителски права родител по текущите въпроси за упражняването на родителските права в интерес на децата. Въпреки това, след като е направено такова искане, съдът намира за удачно да се произнесе положително по него, тъй като така ще се внесе правна сигурност и определеност отношенията между децата, от една страна, и отглеждащия ги родител, от друга, което е много важно при комуникацията на бащата с различни институции и техните администрации по повод упражняването на родителските права.

Разноските по делото следва да се присъдят в полза на ищеца и съда на осн. чл. 78, ал. 1 и ал. 6 от ГПК. Той е направил разходи за държавна такса 25 лева и адвокатски хонорар 300 лева, а съдът го е освободил от плащането на депозит за особения представител, като неговото възнаграждение е платено от бюджета на съда – 600 лева. Ответницата следва да плати държавна такса от 4% върху присъдените суми за издръжка: за минало време $2 \times 2400 \text{ лв} = 4800 \text{ лв} \times 4\% = \mathbf{192 \text{ лева}}$; и за текуща издръжка върху тригодишните платежи $36 \text{ месеца} \times 200 \text{ лв} \times 2 \text{ деца} = 14400 \text{ лв} \times 4\% = \mathbf{576 \text{ лева}}$; или общо 768 лева.

Водим от гореизложеното, Тутраканският районен съд

РЕШИ:

ЛИШАВА от родителски права по отношение на децата Д. Д. И. с ЕГН ***** и Д. Д. И. с ЕГН ***** майка им Н. Г. Р. с ЕГН *****.

ПРЕДОСТАВЯ упражняването на родителските права по отношение на Д. Д. И. с ЕГН ***** и Д. Д. И. с ЕГН ***** на баща им Д. Ю. И. с ЕГН ***** и определя местоживеенето им при него.

ОПРЕДЕЛЯ режим на лични отношения между Д. Д. И. с ЕГН ***** и Д. Д. И. с ЕГН ***** с майка им Н. Г. Р. с ЕГН ***** всяка първа и трета събота и неделя от месеца, от 10,00 часа в събота до 18,00 часа в неделя.

ОСЪЖДА Н. Г. Р. с ЕГН ***** да плаща, считано от 05.09.2022 г. насетне, по 200 лева (двеста лева) на месец издръжка за всяко от децата си Д.

Д. И. с ЕГН ***** и Д. Д. И. с ЕГН *****, чрез техния баща Д. Ю. И. с ЕГН *****, изискуема на 10-то число на месеца, за който се дължи издръжката, ведно със законната лихва за всяко просрочено плащане, до настъпване на обстоятелство, изменящо или изключващо плащането, и

ОТХВЪРЛЯ иска за текуща издръжка за разликата над присъдения размер от по 200 лева на месец за всяко дете до претендиания размер от по 250 лева на месец.

ОСЪЖДА Н. Г. Р. с ЕГН ***** да пла ти за периода от 05.09.2021 до 04.09.2022 по 2400 лева (две хиляди и четиристотин лева) издръжка за всяко от децата си Д. Д. И. с ЕГН ***** и Д. Д. И. с ЕГН *****, чрез техния баща Д. Ю. И. с ЕГН *****, и

ОТХВЪРЛЯ иска за издръжка за минало време за разликата над присъдения размер от по 2400 лева за всяко дете до претендиания от по 3000 лева.

ПОСТАНОВЯВА предварително изпълнение на решението в частта за присъдената издръжка – текуща и за минало време.

УКАЗВА на страните и съдебния изпълнител, че при изпълнение на решението за текуща издръжка, плащането ѝ следва да се съобрази с издадения изпълнителен лист № 2/10.01.2023 г. за привременната издръжка, присъдена с Определение № 436/13.12.2022 г. по делото, така че да не се стигне до двойно плащане за едни и същи периоди.

ОСЪЖДА Н. Г. Р. с ЕГН ***** да плати 325 лева (триста двадесет и пет лева) на Д. Ю. И. с ЕГН ***** за сторените от него разноси по гр.д.№ 411/2022 на ТНРС.

ОСЪЖДА Н. Г. Р. с ЕГН ***** да плати 600 лева (шестстотин лева) по сметката на Районен съд – Тутракан с IBAN *** за платеното възнаграждение на особения представител по гр.д.№ 411/2022 на ТНРС.

ОСЪЖДА Н. Г. Р. с ЕГН ***** да плати 768 лева (седемстотин шестдесет и осем лева) по сметката на Районен съд – Тутракан с IBAN *** за държавна такса по присъдената издръжка по гр.д.№ 411/2022 на ТНРС.

Решението може да бъде обжалвано в двуседмичен пред Окръжен съд Силистра.

Решението да се връчи на страните, а след влизането му в сила заверен препис от него да се изпрати на Община Тутракан на осн. чл. 136 от СК за вписване на лишаването от родителски права в съответните регистри.

Съдия при Районен съд – Тутракан: _____